

[Hagen Hagensen.]

også kom fiskerne til gode, men vel først og fremmest var inspireret af den henvendelse, vi fik fra deres side.

Med hensyn til Grønlandsarbejderne vil jeg udtale min beklagelse af, at det endnu ikke er lykkedes at komme frem til et forslag, men jeg vil samtidig erkende, at det er et meget vanskeligt spørgsmål. Det er jo ikke blot skatteteknik, det drejer sig om dér, det er helt andre ting; som den højtærede ministers kollega har med at gøre, spørgsmål om, hvordan man i det hele taget skal klare forholdene i Grønland. Jeg vil gerne føje til, at når spørgsmålet om Grønlandsarbejderne kommer til løsning — og det vil forhåbentlig ske inden så overvældende længe — vil vi meget gerne i denne forbindelse også søge at få klaret andre forhold vedrørende bl. a. unge, som er under uddannelse i udlandet, og som vender hjem efter en kortere periodes forløb. For begge disse grupper og for resten for andre, der har været borte fra landet i kortere tid, har vi en praksis, som i tilfælde, der kunne synes at være lige, vist ofte falder forskelligt ud. Jeg ved godt, at den normale regel er, at man skal have været borte fra landet i 3 år, for at man ikke skal blive efteransat i skat, men for de unge, der rejser ud, ligger praksis på en anden måde. Jeg synes, der er grund til at se på det i forbindelse med Grønlandsspørgsmålet.

Jeg vil spørge den højtærede finansminister, om ministeren i dag eller senere i udvalget kan give oplysninger om, hvorledes de nye regler, der er fastsat af ligningsrådet med hensyn til kursfastsættelse for aktier, der ikke er noteret på børsen, har virket. Som ministeren måske erindrer, udsendte ligningsrådet ganske få dage efter, at ministeren i fjor havde trukket sit forslag om ændringer tilbage, nye regler for, hvorledes kurserne skulle beregnes, og jeg vil da gerne spørge om, hvilke erfaringer der er indhøstet om den metode, der nu bruges, og om den har givet anledning til indsigelser og undersøgelser i et betragteligt antal tilfælde.

Endelig er der forskellige forhold vedrørende bidragspligt over for børn og andre, som det vil være rimeligt at rejse under udvalgsarbejdet, og jeg skal sluttelig blot gøre en enkelt bemærkning om det standardfra-

drag, der gælder for en- og tofamiliehuse, som jeg ikke synes giver en rimelig måde at gøre disse ting op på. Jeg vil gerne have klaret, om man kunne tænke sig en udvidelse i visse tilfælde, fordi der bl. a. kan være arbejder, som ikke kan afholdes inden for de 1½ pct. af den gældende ejendomsværdi, der er maksimum. Jeg tænker f. eks. på arbejder med kystsikring, og jeg tænker også på tilfælde, der kan forekomme, hvor man har udført forbedringer på en ejendom og dette endnu ikke har givet sig udtryk i en ændret ejendomsværdi. Dér har man stadig væk kun de 1½ pct. af den gamle ejendomsværdi, medens man skattemæssigt, hvor det drejer sig om indkomsten, benytter ejendomsværdien plus de afholdte forbedringer.

Alt i alt vil jeg tilsige medvirken i udvalget til at drøfte tingene, der er nævnt her, og andre ting, der vedrører ligningsloven, og til i det omfang, det er rimeligt og nødvendigt, at drøfte afskrivningsforhold, men samtidig må jeg sige, at vi ikke kan se begrundelsen for, at man overhovedet skal ændre afskrivningsloven.

Baunsgaard: I en tid, hvor man drøfter fremskaffelsen af mellem halvanden og to milliarder i ekstraskatter, og hvor man drøfter mulighederne for at finde en bedre balance imellem stigningstakten i forbrug, investering og produktion, forekommer det mig naturligt, at man også må tage de afskrivningsregler med i sine overvejelser, der gælder for forskellige former for investering m. v. i erhvervslivet. Jeg kan altså for så vidt acceptere, at regeringen og den højtærede finansminister fremsætter forslag, der netop tager sigte på at kunne drage dette område med ind i vurderingen.

Jeg må sige, at de to områder, man har fundet frem, vel nærmest er karakteriseret ved, at det ene vækker stor interesse og har lille betydning, og at det andet endnu ikke har vakt så stor interesse, men kan risikere at få stor betydning. For det er klart, at det må være psykologisk uheldigt, ja, man kan vel endog sige i visse tilfælde udfordrende, at man i en tid, hvor man skal skaffe så store ekstra skattebeløb ind, giver mulighed for skattefri afskrivninger på biler, der bærer mere end almindeligt luksuspræg bedømt med almindelige menneskers øjne. Men noget stort provenu skal